

NEMZETI ÚJSÁG.

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI TUDÓSÍTÁSOKBÓL.

Alapítá Kultsár István táblabíró, kiadja Özvegye.

Harminezvenezadik év.

44. szám.

Pest, Pünköst hava 17kén

1843.

TARTALOM.

Hazai napló. Korunk ügyei. (Papi rend szavazata II.) Pest város tisztújítása. Vidéki lev. Sárosból (üsz- és követválasztási gyűlés). Róvid közl. Baranyából (vegyes közl.), Szepesből (tűz-vesz).

Külf. napló. Francia-, Angolország. Schweiz.

Társalgási terem. Hiv. jel a m. g. egy-lettől — Hirdető.

HAZAI NAPLÓ.

Korunk ügyei. (Papi rend szavazata. II.)

Magna populo vis quoties concordēs agunt, spernitur ubi dissensere, dum quisque contra aemulos subsidium vocat. (Acta coron. Mathiae II.)

Minden ostrom ellenhatást, védelmet idéz elő, és a méltatlanul szenvedő részvételre, pártolásra, oltalomra készíti a nemesebb kebleket. Ki szem elől nem veszi, mint irtak fegyverrel törvényeket az ország elébe Bocskay, Bethlen, Rákóczy; ki végig megy „a XVI. és XVII. században prot. vallásra tért és azt valott nevezetesebb fejedelmeknek, grófoknak, báróknak s fő ur rendből valóknak“ hosszú során 1); ki meggondolja, hogy Erdélyben a nem kath. rendek, többségüket használván, az evangelikusoknak, reformatusoknak, socinianusoknak püspököt adtak, de a katolikusoknak csupán csak vicariust engedtek (3 prob. const. I. R. X. Tit.) és a püspöki hivatalt előbb 1556. körül, aztán 1601. hatalmasan megszüntették; végre ki fontolóra veszi, hogy Bethlen által öszvehívott besztercei gyűlés a m. püspökök számát háromra szállítja: nem fog csodálkozni, ha a papi rendnek országgyűlési szavazatát néha megtámadtatva, de mindig védetve is látja. T. i. a hatalom birtokosai nem mindig szokják követni az elveket, melyeket gyöngébb korokban az erősebbektől olly szivrázólag követelnek. Mi tehát természetesebb, mint, hogy a nem catholicusok valamint egyéb jogait a romai egyháznak nem kimélték, ugy a papi szavazat ellen is többször fölfegyverkezének; de más felől az is egészen maga rendén állott, hogy az ő egyház buzgóbb tagjai azokat föntartani iparkodának. Innét Eszterházy Miklós, első fénye a virágzó családnak és hazánknak méltó büszkesége sőt olly oszlopa, olly gyámolya, hogy ellenétől, Kemény János, Bethlen Gábornak tanácsosától is a honnak három legnagyobb fiai közé számíthatnék, 1638ban június 2kán Lósy Imre eszt. érsek által egybegyűjtött zsinatot kérve kéré: Ne plura beneficia uni conferantur, quum in comitiis votorum numerus minuatur. Vagy idegen volt tehát a nádor hazánk szokásiban és a gyűlési dolgok folyamatját nem ismerte, vagy meg kell ismernünk, hogy idejében szavazások divatoztak, hogy ebben az egyházi javadalmak, az apátok, a prépostok, szintugy mint a káptalanok követői és a püspökök résztvettek és rajta minden javadalmi többség által sebet és csorbát ejthettek. Erről pedig a zsinatbeli atyák szinte nem kételkedtek, mivel c. 9. de adeptione et residentia beneficiorum a javadalmak egyrehalmozását tilalmazzák „vel ex ea causa, quod ex pluralitate beneficiorum vota in comitiis minuantur.“ Péterfy S. Concil. Ecl. Hung.

1) Magyar és erdélyországi prot. ekklesiák története, készítette Tóth Fer. 61—109. I. K. S. M.

S. 2. p. 371. Melly szavak ismét nyilván hirdetik, hogy Lósy idejében a gyűlésen annyi egyházi szavazat számláltatott, a hány egyházi javadalmak a tanácskozásban részt venni tapasztaltatott.

A mit az 1608: 1. t. cz. k. u. világos szavakkal megadott, a mit az 1715: 102. 1723: 96. 1729: 50. 1741: 65. 1765: 42. t. czikkek nem minden szerzetel közölendő, tehát fontos és főálló jognak nyilván hirdettek, mit a papság ellenei s barátjaitól tanusított figyelem, az ostromra s védelemre, lerontásra s föntartásra fordított buzgalom teljes erejében s nagy hatályában tüntetnek a szemek elébe: azt üres hanggá, lelketlen igévé, irott malasztá nem teszi a linczi békekötés VII. czikke, mellyben olvastatik: „De personarum ad diaetam convocari solitarum discretione, atque vocum in eadem diaeta collectione et suffragiorum examine, de militis extranei iuxta art. 24. 1625. e regno educatione; similiter de non educatione militum hungarorum de confiniis regni, de distributionibus honorum et offorum regni majorum vel minorum sine religionis discretione, de administratione juris et communis justitiae, nec non omnium tractatum, ratione Hungariae, cum Turcis v. aliis quibusvis vicinis nationibus per nativos Hungaros saeculares institutione, aliis etiam omnibus libertates patriae atque defensionem et conservationem regni et regnicolarum concernentibus negotiis, ut primis statim comitiis aliquid certi de iis statuatur v. jam statuta ibidem de facto effectuentur, simili modo conclusum est.“ Mivel korán sem azt mutatják e szavak, hogy a gyűlésre meghívások, a gyűlésen szavazások s ezeknek beszédese, méltánylása, meglátolása nem történtek, hanem, hogy mind ezek olly módon végeztek mint az nem tetszett azon Rákóczyval tartóknak ki a magyar hon haddali megrohanásaért ajándékot, csonkításáért pedig évi adó ígért a töröknek! 2) Egyébiránt noha a valódi sérelmeket az 1647. orvosolni ügyeztek, mindazáltal a papi szavazások ellen törvényrendeletet benne nem találunk, de igen a papi jogok különös és általános védelmét. Az 102. törvényczikkben t. i. mondatik: „Quando quidem status et ordines capitularium etiam libertatem a nemine violandam esse cupiant“ és általa ismét megerősítetik az 1557: 10. t. cz. melly az egyháziak és világiak szabadsága fölött ugyanegy gonddal örökődik, ugyanegy szívvél intézkedik: „In eisdem negotiis spiritualibus et ecclesiasticis hoc etiam in primis justum et necessarium esse videtur:

§. 1. Ut sicuti privilegia et libertates omnium regnicolarum observari et inviolata esse debent; ita etiam libertates, immunitates, privilegiaque ecclesiastica ab omnibus in violabiliter observentur, ut Domini praelati et reliquae ecclesiasticae personae offio suo commodius et liberius incumbere valeant.“ Hol a törvények így nyilatkoznak, hol e féle törvények megújítanak, megerősítnek: ott a papi rend képviselőire a törvényhozási tanácskozások s határozások közt statistikához illő néma szerep nem to-

2) Rákóczy a töröknek a had megengedéseért 25,000 tallért fizetett, s ha hét vármegyét szakaszhatna el évenként 20,000, ha tizenhárom vármegyét foglalhatna el 40,000 tallért ígért! Engel Gesch. des ung. Reichs IV. B. 501. S. — Nem mondhatnók itt?

Populus — — honores
Saepē dat indignis et famae servit i ptus
Et stupet in titulis et imaginibus! K. S. M.

lathatott, sem indítványuk s nyilatkozásuk pusztában hangzó szókinnt nem tekintethetett; ugyanis a k. meghívó levelek szavai: „personaliter comparere, in medium consulere“ a papi rend képviselőinek jogot adtak az országos dolgok intézéseire és a hon ügyeiről gondoskodást nekik is kötelességül tettek; annak csonkítását, ennek megakadályoztatását tehát a gyűlés maga magával ellenkezve nem akarhatja.

Nem vét tehát a m. papi rend képviselőse a szerénység ellen, ha a törvény által adott és százados gyakorlat által szentesített szavazásjogát mint őseitől s érdemei jutalmában reá maradt örökségét a m. nemesség igazságszeretétől minden csorbába, minden csonkulás nélkül kívánja. Azon újabb szokás, melly minden papi szavakat egynek vett, egynek tekintett, csak újítás, hasonló azokhoz, mellyekről Albert király törvényének 4dik czikkében irva vagon: Novitates et nocivae consuetudines introductae aboleantur et destruantur. Illy voks-olvasztásról, voks-raggatásról álmodni sem tudtak volna őseink, kik 1715: 73. czikkben Loyola derék fiainak az országgyűlésen ülést és vokst (mit 102dik czikkben másoknak megtagadtak) engedni elég szívesek valának; mert ha a számos apátok, prépostok s káptalani követek minden voksaik sem többet sem kevesebbet nem tesznek, mint egyetlen egyet, ugyan minek vonták el a munkás szerzet, kétségkívül kitünő tehetségű két küldöttjét szokott s áldásteli foglalatosságuktól, hogy diaetalis hivalkodásra kárhözátva, tehetetlenségük miatti fájdalomban sok más képviselőivel a papi rendnek csak fölföháskodjanak: Távol volt ennél fogva őseinktől 1715ben a papi voksoknak olly mostoha kezelése, Rosenmann is 3) 1792. illy jogcsonkítást csak a k. voksok követőiről jegyez meg, valamint Schwarztner is 4) részvétlenséget az országgyűlési ügyek iránt, csak a ns városok küldötteiben említ, melly azonban valljon az akkor még nélkülözhetőbb nyelv nem tudásából eredt-e, vagy talán a megsértett jogok miatti fájdalom által származott, ki fogja megmondhatni? Annyi igaz, hogy a roszt fának jó gyümölcse nem terem:

Dass eben ist der Fluch der bösen That,
Das sie forzeugungend Böses muss gebähren.

Ha pedig a papi rend képviselőinek ép s egész szavazása mellett a törvények harcolnak és azt szilárdító százados gyakorlatok tények meg egykorú írók tanusítják, csonkítását annak csak az mondja jogszerűnek, ki a 1790: 12. t. cz. daczára országos végzeteinket kényére magyarázza és a történet tanuvallása előtt füleit bezárni jónak véli. — Hanem mondhatja egyki: Mi tilt bennünket más törvény alkotásától? mi gátol egy ellenkező szokásnak megkezdésében? Az elv uraim! melly a nemesi rend képviselőiben is kitünik, mellyre országgyűlési rendszerünk, mint sarkköre építeték. Kit bocsátanak törvényeink s szokásunk a megyei követek választására? Talán a bizonyos vagyont vagy adót elő mutató egyéneket, mint Anglia, Franciaország, Belgium, Szászország polgárai és földesei tapasztalják? Ezt nem mondhatjuk: a földhez ragadt szegény nemes vá-

3) Staatsrecht des Königreichs Hungarns 278. S. K. S. M.

4) Statistik des Königreichs Ungerns. II. Th. 139. 140. S. K. S. M.

lasztás alkalmával a leghatalmasbaktól (mint-ha Roma saturnaliai éledtek volna föl közöttük) szóval, borral, pénzzel vendéglétek és az adót a fae 9us, meg ennek éber őrei a kor embereitől kiméletlenül fölriasztott szatmári, szabolcsi, zalai, s a t. nemesség alig ha soká nem fogja még gátolni; vagy talán a számnak hódoltak gyüleéseinket rendező törvényeink? — Királyi városainknál most ez emlegettetik, de ha annyira méltányos vagy igazságos erre ügyelni: a megyékrei kiterjesztése miért nem indítványoztatik? Menyire áll egymástól számra Szathmár és Szerém, vagy Veszprém és Torontál nemessége? Más tehát az alap, mellyen a nemesi rend képviselése nyugszik t. i. elismerése, tisztelése s jutalmazása a személyes vagy ősi érdemeknek, és a papi, meg városi rend is követelését szinte e talpköre helyezetteti. — Alkotmányunk historiai reminiscenciánk magjából kelt ki, nagy kora eddig tiszteletet parancsolt, a nemzet szívébe mélyen behatott gyökerei daczoltak a századok viharai-val és a tapasztalás mutatá, hogy valamint a fölvilágosodás napja főlebb és főlebb emelkedik, sugarait tisztábbban hinti, melegét bővebben árasztja: szintgy alkotmányunk és ezzel lényegesen összeforrt képviselési rendszerünk is honunk minden rendű lakosinak annál több, annál edesebb gyümölcsöt nyújtani képes; de ha meg nem elégedve naponkint nevedő jólétünkkel, megengedjük a másitást inkább mint javitást tervező honosainknak, hogy kényükre vagdalják a még mindegyre buján termő ágait alkotmányunk agg fájának, meglehet könnyen, hogy a minek árnyékában nemzetünk nyolcz századtól nyugodott, s termésével nyolcz száz évtől élődött, azt talán nem sokára szemekink száradni látandják, a csemeték pedig, mellyeket pótolásul helyükbe ültetni fognak, vagy meg nem fogamzanak a magyar földön, v. fanyar gyümölcsük asiai fajunkat veszni kényszeríti! Kinek kárával leginkább? a polgárságnak talán? Nem, ennek jövendője mind egyre szebben derül; a papi rendnek tehát? Ismét nem uraim? Hozzatok ellene törvényeket, minőket Cobbet Angolhonról iszonyunkra említ, v. kezdjetez üldözést, minőt az 1793. francziák önszenvedéseik daczára is sajnálva néztek, annak reménye megmarad, és hamvaiból phaenixként fog fölédni; de ha egykor a nemesség ereje megtöretik, ha nivelláló korszellemünk őt alászállni kényszeríté: palingenesiáját nehéz leend látunk. Ellene erős s kérlelhetlen: Wenn der herrschende Geist der Zeit seit jenen ersten voranzeichen einer allgemeinen Revolutionsperiode in der zweiten Hälfte des vorigen Jahrhunderts sich in seiner Richtung auf irgend einen Gegenstand in allen bis jetzt durchlaufenen Stadien unverändert treu geblieben ist: so ist in der auf den Adel geworfenen Ungunst. Dies müssen auch die Vertheidiger desselben anerkennen und seine Stellung hiernach beurtheilen. 5)

Korán sem szilárdítója tehát a m. nemességnek, sőt akarva v. nem akarva vesztére lehet annak, ki hizelegve hatalmának nógatja, unszolja, hogy a négy oszlopon erősen álló törvényhozói hatalmunknak egyik támaszát (a papi rendet bár mellyik táblánál) mellőzze, gyöngítse, a másikat (királyi városinkat) csak kegyelemből tőrje. — Nem lehet tagadni, hogy honunk története igazolja, a mit első és egyike legnagyobb királyinknak a nemesi rendről fiának mondott: *Quartus decor regiminis est fidelitas, fortitudo, agilitas, comitas, confidentia Principum, Baronum, Comitum, militum, nobilium; illi enim sunt regni propugnatores, defensores imbecilium, expugnatores adversariorum, augmentatores monarchiarum* 6) Örömet elismerem én a m. nemesség érdemeit a hon szerzésében s védel-

5) J. v. Türkheim: Betrachtungen aus dem Gebieth der Verfassungs- und Staatenpolitik. I. B. 240. S. K. S. M.
6) Sz. Istv. I. Törvénykönyve 4. Fejez. K. S. M.

mében; de járatlannak mutatná magát hazánk évlapjaiban, ki kétségbe akarná hozni akár a kvok dicsó tetteit, akár azt, hogy a m. papság is a nemz. hatalmáért, boldogságáért, fönmaradásáért szinte küzdött, szinte vérzett, szinte hullott, és megfelelték hasonlókép a sz. király remény és tisztelet teljes szavainak 7): *Regium solium ornat ordo pontificum, ac per hoc in Regali dignitate tertium possident locum Pontifices, illis quidem te observantibus eris securus in omnibus — si illos perfecte amas: te ipsum sine dubio sanas, tuumque regnum honorifice gubernas* 8). — Minél fogva ha „*jus comitorum fundatur aut in dignitate offi, aut in personali praerogativa, aut in possessorio*“ — mellyeknek csak elismert érdem az alapjuk — miként lehessen az ezek közül egyikét vagy másikat méltán fölhozható kir. városi és papi rendi követeket jogaikban akadályoztatni, meg nem fogható, kivévén ha a nemesség utánozni akarná a meseirő orosz-lányát, melly erejében bizakodván az egész martalékot magának tulajdonítá. Phaed. L. t. F. V.

Mi igazság az illy osztályban? nem akarom fejtegetni, hanem az bizonyos hogy Németon több tartományban, Svéd- és Norvegországekban, noha alkotmányaik ujabb kor szüleményei, a papi rend képviseltetve mutatkozik, és e népeknél a műveltség terjed, mesterségek tökélyesednek, tudományok diszlenek, kereskedés emelkedik, kincsek gyarapodnak, csendesség és megelégedés pedig nagyobb, mint a hol egyedül *pénzesek választják a pénzesebbek közül* képviselőiket. — Ha a census emeli a polgárt választóvá, törvényhozóvá, nem fog-e majd ismét a népvelés elvei közt emlegettetni:

Oh cives, cives quaerenda pecunia primum est. Virtus post nummos!?

és ekkor nem fogunk-e még többet hallani a merész vállalatokról, a család bukásokról, a közpénz hűtelen kezeléséről, a gyüleésekre s választásokra bevezetett nemes s nemtelen gladiatorokról? most a pénzt és vért a hiúság és büszkeség csak a megyei követéséért pazarolja, de a census mellett a városok követei, a pór nép választottai szinte vérrrel fertőzött lépendnek a törvényhozás templomába. Mentsen az ég olly haza atyjaitól, kik e névért családtyákat halni kényszerítettek, mentsen az ég olly népboldogítóktól, kik sz. munkájukat a nép erkölcsének megvesztegetésével kezdték el! Illy jelenetek ritkulnak a papi rend képviselétének fontartásával, és képviselőikben a nép barátját, szószólóját mégis méltán várhatjuk; mert annak sokáig mesterei és vezérei lévén, köztük a kölcsönös vonzalom, szeretet, régen megköttetett. Legalább nálunk papi korlátok volt, ki Ulászló II. törvényrendeletének ama humanus és ezért örökké nevezetes szavakat elébe tűzte: „*Quibus eadem est nobis cum nascendi moriendique conditio, iis prodesse potius, quam inutiliter dominari debemus*“ külföldön pedig Lamartine, a franczia ellenzék mai főnöke s büszkesége szinte papokhoz mondá: *Tisztelendő férfiak! Kölcsönözzétek nekünk a mi tökéletlen törvényeink kiegészítésére s pótlására azon két erőt, mellyet egyedül álta-*

7) Ott 3. Fejez. K. S. M.
8) Némelyek, már régibb operatumink véleményezői közül, szeretik a Praelatusok neve alatt csak a püspököket érteni, hogy az apátokat, prépostokat a diaetáról anélkül könnyebben relegáhas-sák; de jogtanáraink nem így gondolkoznak, Verböczy (II. R. 49. 57. 5. §.) egészen mást állit. Sz. István hazánk első oklevelében, mellyet a sz. mártóni főmonostor volt szerencsés nyerni, világosan írja: „*consiliante domino Anastasio praescripto Abbate et jugiter adjuvante confortati et laureati sumus*“ sz. László is cum Pontificibus, Abbatibus et testimonio totius cleri hozta szabolcsi törvényeit, s később vagy később is királyaink udvarában vagy országunk főtanácsosi közt az apátok meg a prépostok eleget mutatkoznak; tehát a figyelembe és szeretetbe ajánlott Pontifices vagy Praelati bizvást tágosabb értelemben vétethetnek. K. S. M.

latok birhatunk s melly nélkül a társaság meg nem áll: t. i. a nagyoknak] emberi szeretetet, az alatt állóknak sorsukon megnyugodást 9). Valamint Türkheim is derék munkájában 10) a nemesség mellé szinte papokat kíván a törvényterembe: mert *Durch Sie ein von Adel verschiedener aber gleichfals erhaltender und oft mehr vermittlender Geist vertreten werden kann*. Igen, uraim! a papság nem csak egyeztető s közbenjáró, hanem rend és békeszerető modorban is működik a törvényhozás pályáján és ezt nem csupán mint vagyónbirtokos, a mit őseink bölcsessége 11) mind a gyüleésre meghívottakban (Regest. Sigism. R. 1433. art. 23. Szilágyi Decr. unic. a. 13. Math. D. I. art. 1. Ulad. D. I. art. 108.) mind a megyei követekben (1625: 62. 1723: 7.) mindig követelt, hanem szent hivatalánál fogva is, melly „*békét ohajtván a földnek és dicsőséget a magasságban az Istennek*“ ajánlja a csendességet, sürgeti a törvény iránti tiszteletet, roszalja a hűtelenséget, kárhoztatja a zendületi merényeket olly nyilván, olly állhatatosan, hogy a kik a trón fölforgatását tűzték ki gonosz ügyekezetiük czéljaul: azok bosszuságukat, gyűlölségüket a papi rend ellen épen nem titkolnák; mint Diderot dithyrambusaiban is olvastatik:

Illy tényezőt, melly a trónnak, törvénynek, s közbátorságnak szolgálja, apostola, támasza s ha kell vértanuja, akarna-e most gyériteni, gyengíteni törvényhozói munkaságában Árpád népe? most, midőn külföldön a forradalom vulkánja egyre dühöng? midőn fejedelmeket száműzve, nemeseket kibujdosva, népeket bekóban nyögve, vagy egy megújuló terrorismus miatt remegve szemlélünk? midőn hon is? — de minek beszélni az eseményeket, ha a mételey ragályosságát szemekinkkel látjuk, rokoninktól, szomszédinktól halljuk? — Légyen elég megjegyezni, hogy a papi szavazatok fönmaradását, épességét soha inkább, mint most, körülményeink nem sürgették, nem parancsolták; mivel némely nemes megyék meglepetve vagy elragadtatva a rohanva haladó táborától olly indítványokkal készülnek föllépni, mellyek a magyar nemzetnek egyházát, hitvallását nem csak birtokaiban s jogai-ban, hanem lényegében is lételeben is veszélyeztetik! Keblem a katholicismus miatt nem aggódik, nem szoronkodik; örök sziklára épített az, és Nérok üldözései, Juliánok gúnyai, barbarok tudatlansága, XVI. század szomorú szakadozása, Anglia gógös deismusa, Francziaország vérengző atheismusa után fönáll és terjedez, hanem honom catholicismusának sorsa, jövője lebeg busító alakban szemeim előtt, melly fő reménye az éjszaki rém miatt remegő Európának, melly mélyen beszöve a magyarnak polgári életébe, mellynek jelképei koronákon, czimerünkön, pénzünkön látszatnak, mellynek egyedüli virágzásakor sz. István az arany szabadságot alkotta, II. András az arany pecsét oklevelet kiadta, Lajosunk magát s nemzetét nagygyá, Mátyásunk magát Majestássá 12), Budát fényessé, a magyart híressé tette volt, mellynek aegise alatt s áldásai között harcosink mint Hunyadyk s Báthoryak harcoltak, mint Szécsyek s Dugovitsok haltak, és a nemzet határait annyira terjesztették, hogy régi hatal-

9) A maconi academia ülésében Wien. Zeit. S. 2202. 1842. K. S. M.
10) Betrachtungen aus dem Gebieth der Verfassungs- und Staatenpolitik. S. 22. K. S. M.
11) Őseink határozatát ajánlja a tapasztalás — és a „*charta*“ vagy „*Urversammlung*“ vagy „*ösgyűlések*“ harati nehezen fogják megzáfolyhatni Türkheim állítását. „*Die besten Volksrepresentanten diejenigen sind, welche beim Gang der öffentlichen Angelegenheiten für sich selbst mehr zu verlieren als zu gewinnen und zu suchen haben*“ S. 229. K. S. M.
12) Majestás disznévvel először Mátyásunk II. Pál pápától 1470ben tiszteltetett meg. K. S. M.

mának s dicsőségének emlékeit tiz zászlón hordoztathatná! Ennek a catholicismusnak sorsa lebeg szemem előtt; mert ez korlátoztatik, ostromoltatik, veszélyeztetik, mikor nem csak tizedei s javai után nyulnak ki a kapzsi kezek, hanem ünnepeit, fejevel egybekötését, hivatalkörének fődiszét, a népnevelést s beldolgoiróli intézkedhetését, (mit a protestásoknak az 1790: 26. t. 4. §-a megadott és tőlük senki vissza nem követel) időtöltésből-é, vagy előkészületül, az ég tudja mi szándékra? már már megtámadják. — Ha soha még nem ült volna a m. papság törvényhozói teremünkben, ha annak első helyét törvényünk és szokásunknál fogva soha sem foglalta volna is el, most midőn vádolói bírái is akarnak lenni, midőn egyik rend a másiknak jogai fölött nem a törvényt kérdezi, hanem kénye s tetszése szerint intézkedni szorgalmaztatik, midőn egyike a két rendnek, melyeket a fae 2us kiváltságokra, igazokra egyenlőknek, ikereknek hirdet, a másik által megsemmisíteni — valóban veszedelmes példával — terveztetik, ösztönöztetik: az örök igazság s maga, meg a tanjaihoz hű nép többségének nevében helyet és szót méltán követelhetne! Mennyit halljuk a „sine nobis, nil de nobis“-t említeni! és a magyar papságot szólásban, szavazásban akkor ohajtják némelyek gátolni, midőn minden, a mit jogban vagy jószágban bir, kérdésbe hozatik! Nefas est nocere patriae? ergo et civi, nam et hic pars patriae est, mondja Seneca.

Ha nemzetem még nem felejté azt, mit nem rég elhunyt nagy fejedelme jelszavul használt s pénzre nyomatott: *Justitia est regnorum fundamentum*: ugy bátran lehet föltennem, hogy a papi szavazatok, melyeket a törvény s törvényes szokás védnek, s a honi képviselés elve, külföldnek bátorító példája, századunk aggasztó mozgalmi, hazánk kétséges körülményei egyformán ajánlnak, a magyarnak igazságszeretében s előre látásában gyámolást s pártolást fog tapasztalni. Semmi okunk különben is azoknak gyengítését, korlátozását keresni, eszközölni. *A m. papság a m. nemzet véreből sarjadosz*, s hazája diszét, meg boldogságát mindig szívből ohajtotta s előmozdítóit közt utóhelyen *soha sem* találtatott. Legszebb jogaink azon időből származnak, midőn királyainkat papi tanácsosok vezették. Arany-bullánk alatt főpapjaink nevei állanak, a megtörténhető sérelmekre fölügyelés a papság szemességére, hűségére nem egyszer bizatott (1231b., 1267b.) és 1298b. is az utósó Árpád védelmét a nemesség ismét a papságnak ajánlá. Ó örökös anjoui Károly alatt (1338ban), hogy gyűléseink feledékenységre ne menjenek, ó kezeskedett az erőtel, de sokszor hevéből elkapatott Mátyásunk visszatetsző ujtási ellen. Ó szólamott föl *joga s ártatlansága* érzetében az 1671. gyászos események között, és Szelepcsény meg Szécsényi Györgyök nevei azon borult időből hozzánk hazafi fényben ragyognak át. Aztán a dölyfös Hoher ellen a magyar jó nevét s szabadságait nemde Pálffy Tamás a „jó tanács anyala“ védelmezé 13) és Szécsényi Pál az 1700ki fürgeteg szerencsés elhárítója nem békélthet-é ki mindenkit a papsággal, ha korában hivataltársi közül egyki nem egészen magyarosan gondolkozott 14)? Végre hogy mellőzzem a papság által terjesztett műveltséget, fölállított iskolákat, megorvosolt bajokat, fölszárított könyüket, s a haza védelmére, virágzására fordított pénztömegeket, még az 1791: 23. cikk s az 1825iki tanácskozás s fölírások is világosan mutatják, hogy a m. nemesség a m. papságban mindig jótársát s elvrokonát látta, védette. Eddig tehát a m. papság a fejedelem s nemzet bizalma által nyert tekintetet mindkettő iránti hű ragaszkodásával hálálta meg, jövőre pedig szinte hiva marad elveinek, ha majd erőre s egyesülésre lesz szükség, hogy ná-

lunk is ne valósuljon az, a mit Rotteck más népeknek évkönyveiből okulásunkra kijegyzett: *Eine feste Minorität, die den Vortheil des Angriffs hat, und wechselweise erschreckt oder verführt, überzeugt oder droht, wird früh oder spät die Majorität beherrschen!* Die Heftigkeit vereinigt die Menschen, weil sie über Alles verblindet, was nicht ihr allgemeiner Zweck ist. Die Mässigung dagegen trennt sie; weil sie ihre Gemüther jedem partiellen Eindruck preis giebt!! Staatsrecht der const. Monarchi I. B. 214. S.

K. S. M.

Pest városi tisztújítás. Az annyira esdve várt nap, mely Pest városa minden rendű lakóinak keblében olly hő vágyakat éleszté, s olly dús reményeket táplált, végre f. hó 16kán megérkezett; ugyanis a kegyelmes kir. resolutio következtében királyi biztos ur Almásy Móricz gróf ő nméltósága a tisztújítást ezen napra tűzte ki, s a Ferencziek egyházában a szentlélek segítségül hívása után reggeli 9 órakor a választó polgárok s számos összesereglett minden rendű hallgatók jelenlétében kezdette. Beszéde, melyet a város polgárságához intézett, egy lángelme remeke volt — bájolón, és meggyőzően volt abban kifejtve a pillanat kénytelensége, a reform szüksége, s e város rövid történetét híven rajzolván, megmutatta, mikint még nem volt e városban tisztújítás mint e jelen, mely olly nagy fontosságu, és olly dús jövőnek alapja lett volna; szavait számos éljenek, valóban tiszta szívből fakadtak, kísérek, melyeket városunk újjá alakítója — mint őt méltán nevezni szokás — joggal érdemle. A polgárság és tiszti kar nevében Kálóczy jegyző üdvözle ő nagyméltóságát, ez után a bevett szokást követve ő nagy méltósága felszólította a választó polgárságot, hogy miután többen közülük részint lemondás, részint halál által elmaradtak volna, mielőtt a tisztújítás-hoz kezdenének, szükséges, hogy a választás teljes számmal történjék, e hiánynak kipótlása. Az összeszámítás után kísült, hogy 21 választó polgár hiányzik, kiknek helye következőkkel tölthetett be: 96 szó közül Károlyi György gróf 86, Heinrich Samu 66, Havas József 43, Guggenberger Lipolt 74, Hild József 86, Festetics Agoston kamarás 90, Derra Anasztáz 81, Walthier Antal 54, Podmaniczky László báró 79, Aigner Ferencz 66 szóval választattak, kik is azonnal — kivéve Károlyi György gr., Podmaniczky László b. és Aigner urakat, mint jelen nem lévöket — még pedig magyar nyelven föleskettek, hogy a további választásokban tüstént részt vehessenek, így a szavak 103ra szaporodván tovább választattak Geyer János 71, Steindl Ferencz 77, Karczag Benjamin 56, Coffin Károly 50 és Posgay János urak 95 mind titkos szóval, s ezzel e nap választása berekesztett.

Ma (17.) folytatván a választás választó polgárokká lettek még: Rosmanich Antal 47, Robicsék József 76, Horváth Ferencz 76, Lika Anasztáz 78, Pertinger Ignác 62, szóval. — Szószóló Staffenberger István 91 szóval. — Tanácsnokokká választattak: Rottenbiller Lipolt 94 szóval, ki később helyettes polgármesternek választván meg helyebe tanácsnok lett Hollovich Boldizsár 80 szóval; a többi tanácsnokok: Koller Ferencz 76, Kálóczy Károly 69, Neumeier Tódor 75, Alkér Antal 90 szóval. — Városkapitány Szekrényessy Endre 74 szóval. — Bíró Tretter György 95 szóval. — Helyettes bíró Szász Mátyás. — Polgármester Szepessy Ferencz 96 szóval.

Vidéki levelezések.

Sárosból. Folyó évi april 26ka mint négy év utáni tisztválasztásunk határnapja élenk mozgás, sőt némi ingerültség között váraték. Feszült figyelemmel nézett elébe az, ki első alispánnak továbbá is Péchy Benjaming főtartani, s az, ki Máriássy Agoston eddigi főbíró, hivatalbani serény buzgalma, törvényessége és szigoru igazságszeretete tekintetéből azzá emelni iparkodott. Lelkesedéssel üze ez czélját, mert abban szebb jövőndő hajnalát fölhalálni hitte; de a Péchy-párt

sem mulasztá alkalmat, biztosítani magát, sokkal boldogítóbb lévén reá nézve a jelen, mintsem azt elveszteni közönbös arccal tudhatná. A M.-párt gyors terjeszkedése s a P.-párt tanácskozásai között fölviradt végre a nagy nap, s az első, majd gúny majd örömmel győztesnek jósoltaték. — Megnyitván az ünnepély méltóságos gr. Andrássy György kegyes főispánunk czélszerű rövid szónoklata által, a tisztviselők letevek hivatalaikat és az első alispánságra kijelöltek, — kik közül Piller László eddigi másod alispánunk ön kivánságához képest kihagyatott, — elősoroltattak. Hosszabb zajos de nem indulatos „Péchy“ s „Máriássy“ kiáltozás után szavazás rendeltetett. Bizakodva indult el erre a P.-párt, mert veszteti eddig nem tanult; de reményével méne ki a M.-fél is, mert birta Sáros megyének eddig ismert hét-száz voksa többségét, bizton számíthatván négyszáznál több társra. De családka volt a remény; kiszámított a bizakodás. A szavazás bevégeztetett és a győztes Péchy Benjamin lett ötszáz harmincznyolcz szavazattal Máriássy Agostonnak négyszáz huszonnégy voksa fölött, tehát száz tizennégy szó többséggel. Ez eredmény ada kezébe a győzteseknek minden hatalmat és hivatalokat. — A választások további sora következő: másodalispán lett Hedry Erneszt, kit az ellenpárt is derek jelleme és szép tehetségei megjutalmazásaul azzá emelni kívánt, de csak Máriássyval, nem tudván összeegyeztetni, hogy ipa és vő viselhesen két alispánságot. A főjegyző választása szavazat útján vala véghez viendő; de önkényt állván el Piller Gedeon, Gombos Kálmán választatott el. Főügyész: Berzeviczy Emánuel. Alügyész: Tahy Gusztáv. Főadószedő: Berthóty And. Számvivő: Dessewffy János. Ellenőr: Dessewffy Ödön. Alsó tárczai járásban főbíró: Füzy Ignác; szolgabírák: Keczer Imre, Fejérvary István; esküdtek: Keczer Bertalan, Füzy Kristóf; aladószedő: Hedry Gábor. Felső tárczai járásban főbíró: Tahy Albert; szolgabírák: Dobay Eduard, Péchy Luczian; esküdtek: Berzeviczy Józsa, Dessewffy Ignác; aladószedő: Roskoványi András. Sirokai járásban főbíró: Piller Gedeon; szolgabírák: Szinyey Victor, Hedry Péter; esküdtek: Meliorisz Dénes, Usz Ferdinand; aladószedő: Podhorányi János. Taplyi járásban főbíró: Bydeskúthy József; szolgabírák: Kükemczey Mihály, Semsey Róbert; esküdtek: Körtvelyessy Gábor, Körtvelyessy Vincze; aladószedő: Semsey Ignác. Szekesői járásban főbíró: Bornemisza Sándor; szolgabírák: Péchy Feren., Koch László; esküdtek: Semsey Ferdinand, Fekete Sándor; aladószedő: Fekete Agoston. Makoviczi járásban főbíró: Semsey Albert, szolgabírák: Bornemisza Agoston, Kadas Miklós, esküdtek: Semsey Vilmos, Dessewffy Imre; aladószedő: Zombory István. A mlgos főispán ur által kinevezettek: első aljegyzőül: Kapy Eduard; másod aljegyző: Semsey Pál. Tiszteletbeli főügyész: ifjabb Jelenik István. Levéltárnok: Hodossy Ambrus. Főorvosok maradtak: Kern Keresztély és Barssch Eduard. Mérnök: Villez Jób. A tiszteletbeli tisztviselők sorában nemesi árvák ügyeire fölügyező tbirókat is kívánt nevezni főispán ő mlga, de megtudván a megyei szokást, elállott szándokától és e tbirák, mint más állandón munkálódó választmányokba a RR-kelet egyetértőleg kiküldettek. Tiszteletbeli szolgabírák kinevezéséről lévén szó, a főispán kinyilatkozatá, hogy e jogát gyakorolni kívánja, csak hivataloskodási körük meghatározását bizza a RR-re. A többség megnyugodott a nyilváníásban, de találkoztak némelyek, kik törvény és főispáni nyilatkozat ellenére, nem csak a nevezést, de bíráskodás megadását is főispáni jognak tartották. Végre nem találtatott fölöslegesnek, hogy a szolgabírák száma, mely e tisztválasztásra hatal szaporitatott, még kinevezendőkkel is bővítették. Minek következtetésül Sztamkay József, egyszersmind középponti, és Kadas János tiszteletbeli főbíráknak nevezettek.

A tisztválasztás után választmány küldetett ki, a tisztválasztásra készült nemesi összeírásnak, s a voksolók jegyzékeinek áttekintésére, miután több oldalról azon gyanú ebredett, hogy abba némely kétséges nemesek és nemtelenek is becsúztak. Sikerült a Máriássy-pártnak is néhány

13) Feszler: Die Geschichte der Ungarn und ihrer Landsassen. 9. Th. S. 271—274. K. S. M.
14) Ugyanott 477—482. K. S. M.

emberét a választmányba vétetni. E küldöttség legközelebbi közgyűlésre adandja be hivatalos jelentését, mellytől a támadt félreértések eloszlatását reméljük. — Csak a győzőktől függ már lecsilapítani a kedélyeket. Legyenek ők igazságosok, tőrők minden vélemény és felekezet iránt, méltányolják az érdemet idegenben úgy mint a rokonban, érdekmertelen fogják föl ön és mások jogait, ne tekintsek azt pártütőnek, ki szabad választási jogát nem barátság vagy ünhaszon, de meggyőződés szerint használja: és nem lesz ellenük. Emlékezzenek meg mindenkor, hogy csak az érdemel győzelmet, ki azt nemesen vívta ki, és nemesen tudja föntartani.

Ápril. 30kától az országgyűlési utasítások tárgyalattak. Szellemük, irányuk ugyanaz maradt, mellyet a választmánytól nyertek vala, conservatív a legszorosabb értelemben. Pontonkint elősorolni azokat most, midőn kegyed lapjában számos fontosabb tárgy igényel figyelmet, szükségtelemnek tartom. Úgy is érezvén fölületességüket, főleg azt hagyók meg követneinknek, hogy minden újításnál, melly törvény ellen van, utasítást kérjenek; törvény melletti vagy kívüli változtatások iránt szólhatnak, ha egy értelemben lesznek. — Főispánunk lelkes előadására a határvámok kiváltását áldozattal is elvállalni készek rendein. — Az országgyűlési iratok száma újra egygyel szaporítván, annak egy ftyi napi díjait azon esetre is, ha adózók fizetnek az országgyűlési költségeket, a nemesség magára vállalja.

Május 4kén követválasztásunk volt. Olly előkészületek tétettek ahoz a győztes párt által, mintha új ostromra lenne kilátás, holott minden kompetens és ellenpárt nélkül választattak Piller László és Semsey Albert követekké.

Rövid közlés

Szepesből, apr. 25kén. Alig folyt le egy hónap, hogy Szepesben három nagy tűz sok családot tönkre juttata. Az első volt Bélán, hol körülbelül 40, második Lomniczon, hol szinte annyi épület a borzasztó elem martalékává lett. De legnagyobb s legborzasztóbb volt Szepes-Váralján e hó 21kén, hol száznál több épület, hír szerint egy gyermek s több marha elégett. Magam is valék tanuja e borzalmas vésznek, melly a városnak legesimosz részét hamuvá tette és a lakosoknak leggazdagabbjait koldusbotra juttatá. minthogy semmit, de semmit nem szabadíthattak meg, sőt maguk is megsérültek. Még inkább szomorító ez eset, ha eredetét kerdezzük: egy polgár megvervén szomszédja gyermekét, s e miatt bezáratván haza jöttével fölgynjítá tulajdon házát, ez után pedig egy közellévő halastóhoz sietvén bele ugrott, honnan még az nap halva kihuzatott. A szerencsétlen elégettek mindenüktől megfosztatván, csak a szomszéd ns káptalantól tápláltatnak. S. K.

KÜLFÖLDI NAPLÓ.

Franciaország. — Azon erős hang, mellyel a király majus 1jén a hozzá intézett beszédekre felelt, újlag tanúsága mind testi jóllétének, mind meg nem gyöngült lelke erejének. Milly sok francia statusférfi tanulhat a király szájából szívátorító tanokat, mikint kell valódiilag nemzetének lenni, bátran szemébe mondva a népnek az igazságot, még azon veszély esetére is, ha a népszerű eszmekkel egybeütözköznék, s a népnek nem tetszünk.

Paris, majus 4. Az egyházi viták mindig jobban terjednek. A baloldal és balközép

minden lapjai Desselert iratás a protestánsok ügyét pártolják. — A követkamara ma kezdette meg ujjolag működését, s miután Lherbette úr indítványa — melly a királyhoz intézendő alkalmi beszédek is ministeri felelősség alá vonni ügyekezett — félre vettetett, a kamara áttért a napi rendre.

Algier, apr. 30. Abd-el-Kader Mas-kara és Wad-Mina közt, egy velünk szövetséges törzset támadott meg, s 70 főt vágatott le. Tenes bevétele ez által siettetni fog. Abd-el-Kader minden felől ügyekszik a törzsöket fölizgatni, jól érezve milly fontos rea nézve e nyugati taborozást meghüsitni, melly ha nem sikerül, úgy vége utósó tartózkodáshelyének is.

N.-Britannia. — A szerb dolgok Angliában nem csak a parlamentben, de azon kül is figyelmet gerjesztenek. A M. Chronicle szerint Stratford Canning iratokat küldött a külügyi ministerhez, mellyekben ő fölsége kormányát sürgetőn inti, milly veszedelmes lenne az oroszoknak a szerb kérdésben engedni. Követünk jól átlátta a machiavelli politikát, melly a jelen krisist előidézte, s Aberdeen lordot erélyesen figyelmezteti a szükségre, a szultánt mint Szerbia főurat elismerni, sőt e tekintélyben fegyveres segítséggel is megtartani. — Ha ez igaz, nincs egyéb hátra, mint e nagy fontosságú iratokat a parlament eleibe terjeszteni, s hogy kivilágojlek, ha a kormány kötelességét teljesíti-e? vagy pedig megengedi Oroszországnak, hogy magát a Duna jobb oldalán háborítlanul szilárdítsa, s Szerbia fölött, hol semmi törvényes védjoggal nem bír (?), uralmát kiterjeszthesse, s így téve Bulgáriával is, lassanként nagyra vágyása czélját — Konstaninápolyt — elérhesse.

London, april 26. Egy londoni levél a jelen angol kormány dicséretében olvad föl. Kiemelvén, miként még az ellenek is el kell ismerni a jelen kormány gyakorlati tapintatát, jellemegységét és sziládságát, mi alatt mindenik maga nemében mint valódi kormányfőnök mutatkozik. A whig-kormány csak pártok czivódása volt, s a ministereknek a házban mindig a különvőknek kellett beszélniök, hogy népszerűségüket megtarthassák, s legnagyobb gondjuk esaka választások és mindig a választások valának. Mondja továbbá: mikint a királyné tetemesen vesztett Sussex herceg halálával, t. i. elvesztette a királyi család egy tagját, melly a nemzetre nagy befolyással bírt. A királyné nő — s férje külföldi, előbb a toryk által gyűlöltetett, s a monarchia úgy szólván a királyné egy erénye által — t. i. előszere-tetétől a családi és nyugalmas élethez — idegen-né vált. Adjon azért az ég a királynőnek több hercegeket, mert ha a walesi herceg meghalá-lozik, s csak hercegnők maradnak, az asszony-kormány kétes állásba jó. Azonban Sussex halálát idővel az ifju Cambridge herceg talán kipótlandja.

Schweicz. — A argau. A kath. ország-részben két kérelem kering, egyik a szövetséges rendekhez, főkép pedig minden derek szövetséges-hez, másik az aargau kerület fötanácsához van intézve. Az első fölszólítja a rendeket, hogy a napülesi utasítást olly értelemben boeassák ki, miszerint Aargaunak kötelességében álljon a kath. népségnek törvénytelenül eltörölt kolostorait visszaállítani, és azoknak egyházi önállóságát elismerni. A másik azt kéri a fötanácstól, hogy a kath. községeknek fizettetni rendelt fél millioról ne tanácskozzanak, mert ez Aargaunak becsülete és politikai erkölcsiségére nézve szégyenbélyeg

lenne. E kérelmek több helyeken a határőrök által elszedettek.

TÁRSALGÁSI TEREM.

A m. gazd. egyesület földészeti, állattenyésztési és kertészeti szakosztályai f. é. aprilis 18kán s 27kén főmelt. Ürményi Ferencz ő excja s folytatva Ürményi József alnádor es. kir. kamarás ur ő mga elnöksége alatt vegyes ülést tartván, következők voltak nevezetesb eredményei:

1. Bejelentettek a legközelebbi ülés óta bejelentett következő részvények: Szaniszló Ferencz apát és kanonok részéről négy részvény. Tek. Laczkovich József urnál: Laffert Ignác b. Fige és Lajos uu. 2 részv. — T. Steiger F. urnál: Szervirth Fer., Huszthofszky Pál, Trombitó Ignác, Fazola Kár. és t. d. Mihálik Endre uu. 5 részv. — Gál József műkertész urnál: Szalbeck Jakab tb., n. Szita Fülöp műkertész, Aczól Sándor tb. s a gyűjtő maga, össz. 4 rész. — T. Muhoray András tb. urnál: Eördegh József ur nadori alkapit., Tatzman István főadó-szedő, Küry József tb., Koncz Mihály esküdt, Maan Benedek esküdt, Zsitnyánszky József jegyző, összesen 8 rész. — Szab. Miskolcz városa ivén: Kun Miklós, Bornemisza János, Némethy Pál, Csapó József, és Draskóczi Samu uu. össz. 5 rész. — T. Farkas Ferencz h. ü. urnál: Keglevich Miklós gr., Ambró Antal tb., Gerély Pál tb., Ibrányi Fer. tb., Szentál György h. ü. össz. 5 részv. — Dr Jacobovics urnál: Békefy Mikl. h. ü., Mirsvinszky Ignác, dr Potlák Sam. össz. 3 részv. — Alóliirt jegyzőnél: A szepesi fiók-egyes. 1 r., Besztercebánya városa részéről 3 r. Alóliirtnál: Csekonics János ismét 4 r., Nákó János 4 r., Gyurcsányi Gábor septemv., Kopácsy József k. t. közb., Rigyicsky Pál tb., Bugát Pál kir. oktató, Eckstein Adolf tb., Burg Károly gazd. tanácsos, Németh József, Beaufort, Fleischl Dáv., Engel Sándor tb., Mariássy László tb., ifj. Wenkheim József gr., Kapczy Tamás tb., Májorszky János h. ü., Kassay Istv. h. ü., László Miklós, Kiss Károly kap., Rehorovszky Miklós ügyvivő, Patyánszky György tb., Fáy András tb., Várady István tb., össz. 29 rész. Melly hazafiui szives hozzájárulásért a tisztelt aláíró uraknak, valamint a gyűjtésekben fáradozó férfiaknak is legszivesb köszönet szavaztatván, a honi közönség tisztelettel figyelemzetni határozatott, miszerint szives részvételükkel az országos kert ügyét ezentúl is minél számosan támogatni méltóztatának, miután a megkezdett vállalat további gyámolítás nélkül megindulása közepett szomorú tengésre jutna, s ismét azt bizonyítá, hogy a honban vállalkozási szellem, s valódi közrészvét nincsen.

2. Mély halálával fogadta a szakosztály főmelt. Batthyán Fülöp ő hgsége atyai kegyes gondoskodását, mellyet a legnemesb fajú gyümölcsfák ágainak beküldése által nemesítés végett mutatni méltóztatott.

3. A szakosztály meggyőződévén Widerspann pesti leopoldkülvárosi tanítónak gyümölcsstenyész-tési szép ismereteiről s az iránti különös vonzódásáról, elhatározatott, nemes Pestvárosa tanácsát megkérni, miszerint az említett külvárosi iskola számára egy példánykertnek való tért kijelölni méltóztassék, hogy ott a derek tanító az ifjuságot már zsenge korában a szintolly kellemes, mint hasznos gyümölcsstenyésztsében oktathassa, s így magában a fővárosban adassék példa arról, milly hatást gyakorolhat a néptanító, ha az hivatását fölfogja és teljesíti. (Vége köv.)

Birói árverés.

Veszprém megyei Bózsok helységben, özv. Gramanez Gáborné s gyermekei birtokából a birói foglalás alá veltt ugynevezett hamuházi korcsma, ennek háta mögött levő nagy szűrűs kerttel együtt, f. e. junius 2dik napján a hely színén tartandó árverés mellett, kész pénzért el fog adatni. Szél István végrehajtó eskütt.

Gabonaár váltógarasokban.

	Tiszt. buz.	Kétszeres	Rozs	Árpa	Zab	Kukoricza	Köles
Pesten, maj. 12. (pest. m.)	116—132	86—98	74—85	60—68	50—51	80—88	—
Pozsonyban, „ 9. (poza. m.)	97—108	—	73—84	65—63	43—46	80—	—
Nagyszombat, „ 9. „	94—102	—	75—77	64—66	46—47	—	—
Sopronyban, „ 5 „	85—122	—	80—90	74—80	48—50	72—	76
Győrött, „ 6. „	80—94	—	62—65	45—46	37—38	57—	60
Baján, „ 6. „	53—67	—	43—	29—30	27—28	40—	—
Besztercezb., „ 6. „	95—110	—	64—72	52—64	36—40	65—	60
Szegeden, apr. 29. „	65—	60—	—	35—	36—	40—	—